

Věc: Posudek vedoucího diplomové práce BcA. Jana Karpíška *Časnost jako malířské téma*

Diplomant si pro svoji teoretickou diplomovou práci zvolil téma bytostně metafyzické. Čas a časnost je přece odvěké prokletí filosofie: Augustin na analýzu rezignoval a čas považoval za apriorní danost, ve dvacátém století, kdy tolik věcí zčistajasna neexistuje, jsme se dočkali slavného argumentu, že neexistuje ani nic takového jako je čas (McTaggart). A samozřejmě, jsou tu též slavné analýzy časovosti Edmunda Husserla, aplikovatelné však spíše na temporální žánry umění, zejména na časové vnímání hudebních performancí. Ani výtvarné umění, jak ukazuje diplomant, nemusí při analýzách role času v uměních zůstat stranou: čas lze nepochybně zobrazovat. A ihned se ukazují náměty k reflexi: lze-li čas vizualizovat, pak to lze činit lépe i hůře. Lze to též dělat různými způsoby. Při zobrazování času může být autor ovlivněn tím či oním faktorem. Nebo popisně: jak se měnilo historické pojmání času a jaký mělo to které pojmání dopad na dobové výtvarné zobrazování času? To jsou otázky a problémy, které si, velmi odvážně vzhledem k rozsahu a cíli diplomové práce, diplomant klade.

Otázka pro hodnotitele je pak přirozeně tato: je diplomant v tomto svém krajně ambiciózním projektu úspěšný?

Práce je strukturována do větších tematických celků označených římskými číslicemi, tyto jsou dále rozváděny arabským číslováním. V oddíle I. Představuje diplomant vlastní motivaci a stanovuje cíl práce (jak bylo řečeno výše). V oddíle II. A jeho třinácti podkapitolách rozlišuje pojmy tak či onak s časem související. Tento oddíl je pro práci klíčový a po právu nejrozsáhlejší. Oddíl III. Tvoří závěr práce, v němž bychom čekali určité odpovědi na otázky zmíněné v úvodu. Bohužel se jich tam čtenář nedočká – diplomant k jasným odpovědím na výše uvedené otázky či problémy nedospěl (po mém soudu to ani nebylo možné: jde o problémy, z nichž každý by vyžadoval zevrubnou analýzu zahrnující roky seriózního bádání a tisíce stran textů, dokumentů a reprodukcí). Práce navíc obsahuje přílohy sestávající z různých slovníkových hesel „čas“ a vlastních diplomantových textů na dané téma. Tyto texty naznačují, že u diplomanta jde v případě fenoménu času o dlouhodobý zájem, nikoli jednorázovou záležitost.

Diplomant zvolil téma, které je na první pohled široké. V takovém oceánu problémů, odkazů, filosofických, estetických, historických, náboženských, vědeckých a mnoha dalších aluzí se jeden snadno ztratí. Přesto mám za to, že se s gigantickým problémem, který si sám stanovil, vyrovnal po svém a dokonce bych řekl se ctí: v jeho práci se čtenář neztratí, tvrzení jsou doložena reprodukcemi a v poznámkách pod čarou jsou udány jejich případné zdroje, text je přehledný. Jistě bylo možné věc tematizovat jinak. Smyslem teoretické diplomové práce je však osvědčit samostatnost při hledání zdrojů, výběru informací na základě stanoveného problému, schopnost jasného a přehledného zpracování tématu.

Diplomant prokázal, že uvedené schopnosti jsou mu vlastní. Jak už jsem uvedl, vypadá to, že v jeho případě jde o celoživotní téma a v této souvislosti je práce příslibem. V dalším doporučuji (pakliže mé doporučení diplomant akceptuje) stále okruh problémů spjatých s časem zužovat. Jeho myšlení i praxi případná cesta do hloubky namísto do šířky může prospět.

Navrhuji hodnocení A.

Mgr. Rostislav Niederle, Ph.D.